

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πανταζής Βασάλης

Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν διαθέκην ὁ ἐν Τάντα τῆς Αἰγύπτου ἀποθανὼν ἐσχάτως ἡμογενὴς Πανταζής Βασάλης καταλείπει ἐκ τῆς μεγάλης περιουσίας του τὰ ἐβδομήκοντα ἑκατοστὰ ὑπὲρ ἐθνικῶν ἔργων, ἧτοι αὐτολεξεί ὡς ἐξῆς: (1ον). Κληροδοτῶ 60 ο/ο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἰδρῦσῃ αὕτη ναυτικὴν σχολὴν ἐν Πειραιεῖ, ἧτις δὲν πρέπει νὰ στοιχίσῃ πλεον τῶν 500 χιλ. φρ. εἰς χρυσόν, τὰ δὲ ὑπόλοιπα νὰ κατατεθῶσιν ἐντόκως εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ διὰ τῶν τόκων νὰ πέμπῃ εἰς Εὐρώπην ἢ εἰς Ἀμερικὴν τινὰς ἐκ τῶν ἰκανωτέρων καὶ ἐπιμελεστέρων τελειοφοίτων τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς, μετὰ αὐστηράς καὶ ἀμερολήπτους ἐξετάσεις, ὅπως οὗτοι τελειοποιῶνται εἰς τὰ ναυτικά καὶ εἰς τὴν μηχανικὴν. (2ον). 10 ο/ο κληροδοτῶ εἰς τὴν κοινότητα τῆς Πορταριάς τῆς Θεσσαλομαχνησίας, ὅπως κατασκευασθῇ ἀμαξήτῃ ὁδὸς ἀπὸ Πορταριάς εἰς Βόλον. Ἄν ᾗθελον περιεῦρη χρῆματα ἐκ τῶν ἄνω 10 ο/ο, νὰ διορθωθῶσιν ἐκ τούτων αἱ πηγαὶ αἱ λεγόμεναι τῆς «Μάννας», παραγγέλλω δὲ ὅπως εἰς τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἔργου διορισθῶσι δύο ἐκ τῶν πλησιεστέρων μου συγγενῶν.

— Ὁ ῥωσικὸς στόλος ὁ αὐξήσῃ τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ ὀκτώ σκάφη, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν τορπιλλοφόρων. Διὰ τὸν στόλον τῆς Μαύρης θαλάσσης ναυπηγεῖται νῦν ἐν Σεβαστουπόλει τὸ θαρηκτὸν «Ἅγιος Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος», δύο δὲ τορπιλλοφόρα, ὁ «Μπούγ» καὶ ὁ «Δούναβις», εἶνε ἤδη ἑτοιμα πρὸς ἐνίσχυσιν ὁμοίως τοῦ στόλου ἐν τῷ Εὐζεῖνῳ.

— Κατὰ τὴν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ Ἐφόρου τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης σημείωσιν ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐξεδίδοντο ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1891 ἐν ὅλῳ 129, ἐξ ὧν 58 ἐν Ἀθήναις, ἧτοι σχεδὸν τὸ ἡμισυ τοῦ ὅλου. Μετὰ δὲ τὰς Ἀθήνας τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐφημερίδων ἔχουσιν αἱ Πάτραι, ἧτοι 10, ἔπειτα ὁ Πύργος 8 φύλλα, ὁ Βῶλος 6, ἡ Σύρος 5, καὶ ἡ Κέρκυρα καὶ ἡ Ζάκυνθος 4· ἐν ὅλῳ δὲ δημοσιεύονται ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐν 30 πόλεσι τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τῶν δὲ τῆς Ἑλλάδος ος δημοσιεύονται ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες 6 μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει, 2 ἐν Σμύρνῃ,

7 ἐν Αἰγύπτῳ ὧν 2 ἐν Καῖρῳ, καὶ 5 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 1 ἐν Φιλιππουπόλει, 1 ἐν Βάρνῃ, 1 ἐν Βραβίλῃ, 3 ἐν Βουκουρεστίῳ, 1 ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ 1 ἐν Τεργεστήῃ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἰς τὴν κοινονίαν πολλάκις βλέπομεν ὅτι καὶ εἰς τὰς πλάστιγγας ὑψοῦνται οἱ κενοὶ δίσκοι καὶ ταπεινοῦνται οἱ πλήρεις.

*

Μὴ γίνεσαι πρόξενος δακρύων· ὁ Θεὸς τὰ γράφει εἰς τὸν λογαριασμὸν σου.

*

Χρειαζονται μεγάλα προτερήματα διὰ ν' ἀποκτήσῃς φίλους, καὶ ἀρκεῖ τὸ παραμικρὸν ἐλάττωμα διὰ νὰ τοὺς χάσῃς.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Γραφὴ Ὀρθία

Γραφὴ Ὀρθία εἶνε ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὰ γράμματα ὄχι μόνον δὲν εἶνε ἐπικλινῆ, ἀλλὰ μάλιστα ἐνίοτε κλίνουσιν ὀλίγον ἀντιστρόφως, δηλαδὴ πρὸς τὰ ἀριστερά.

Ἡ τοιαύτη γραφὴ γίνεταί συνήθως ἀπὸ σκοποῦ. Τινὲς γράφουσιν οὕτω διὰ νὰ εἶνε εὐανάγνωστα τὰ χειρόγραφα των, ὅπως ἔπραττεν ὁ Ἀλέξανδρος Δουμῆς, καὶ τότε δὲν ἔχει ἀξίαν διὰ τὸν γραφολόγον.

Ἄλλοι ὅμως γράφουσιν πάντοτε οὕτω καὶ οἱ τοιοῦτοι εἶνε ἄνθρωποι ψυχροὶ, ἐπίμονοι εἰς τὰς ἰδέας των, κύριοι ἐαυτῶν καὶ μὴ παρασυρόμενοι ὑπὸ αἰσθημάτων.

Τινὲς ἐνῶ ἔγραψον πρότερον ἐπικλινῶς, καθιστῶσιν αἰφνης ὀρθίαν τὴν γραφὴν των. Οἱ τοιοῦτοι εἶνε συνήθως ἄνθρωποι, ὧν ἡ κοινωνικὴ θέσις τυχαίως ἢ ἀπροόπτως ἀνυψώθη, ἢ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἐξηγέρθη ἡ φιλοδοξία καὶ δὲν καταδέχονται πλέον νὰ γράφουν ὅπως πρίν.

Ἡ Ὀρθία γραφὴ εἶνε ἐκ τῶν δυσκολωτέρων διὰ τὸν γραφολόγον, διότι εἶνε ἐν γένει γραφὴ πολλὰ ὑποκρύπτουσα, καὶ ἢ ἐπ' αὐτῆς κρίσις δύναται εὐκόλως νὰ πλανηθῇ. Ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τοὺς γράφοντας οὕτω ἡ γραφολογία ἀποδίδει τὰ ἐξῆς ἡθικά προσόντα: Κρυφτότητα, ψευδολογίαν, ψυχρότητα, ἐπιτηδεύματα, παροργίαν.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συνεδρίασιν τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Δαίρπεδ ἐμνήσθη ἐν ἀρχῇ τοῦ πρὸ μικροῦ μεταστάντος τακτικοῦ μέλους Ἀλεξάνδρου Ῥαγκαβῆ διὰ συμπαθεστάτων λόγων. Ἀκολουθῶς ἐλάλησε βραχεὰ τινὰ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ὁποίας κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων εἶχε προαναγγεῖλῃ. Αἱ δυσκολίαι, αἵτινες ὑφίστανται ἀκόμη ἐν τῇ προσκλήσει τῶν οἰκοπέδων, ἡμποδίσαν αὐτὸν μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ λεγομένου Θησείου χώρου, ἔνθα ὑποτίθεται ὅτι ἔκειτο ἡ Βασιλείου Στοά.

Ἦρχισαν ὅμως πρὸ μικροῦ αἱ ἐργασίαι ἐν ἄλλῃ τινὶ θέσει, ἔνθα ὁ Παντανίας ὠδήγηε ἡμᾶς πρὸς ἀναζήτησιν τῆς παρὰ τὴν Ἀγορὰν Ἑνεακροῦνου κρήνης, καὶ αὐτὰ ἐξήγαγον ἤδη εἰς φῶς κτίσματα τινα μεταγενέστερα εἰς βάθος μέτρων τινῶν ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος. Τρεῖς μαρμαρίναι κεφαλαὶ ῥωμαϊκῆς τέχνης, λαβαὶ πηλίνων ἀγγείων, ἀγαλμάτων Ἐκτῆς εἶνε τὰ δευτέρου λό-

γού ἄξια εὐρήματα. Σημασίαν μεγαλειτέραν διὰ τὰς τοπογραφικὰς ἐρεῦνας ἔχει ἡ ἀνεύρεσις τμήματός τινος τῆς ἐπὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἀπὸ τῆς Ἀγορᾶς φερούσης μακροῦς ὁδοῦ καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ὁδωγραφείου. ὅπερ βεβαίως ἐνταυθαί που ἔφερε τὸ ὕδωρ ἐγγὺς τῆς ἀγορᾶς. Ἡ διευθύνσις τῆς ὁδοῦ ταύτης ὀλίγα μέτρα ἐντεῦθεν τοῦ βράχου, ἐνῶ ἡδύνατο ὑπ' αὐτὸν ἀκριβῶς νὰ χαραχθῇ αὕτη, μαρτυρεῖ ὅτι μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ βράχου ἐκείστ' τι, ἡ κρίνη πιθανῶς, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ διευθύνονται νῦν αἱ ἐργασίαι. Μετὰ ταῦτα ὁμίλησαν διὰ μακρῶν ὁ Ῥώσσος ἀρχαιολόγος κ. Ῥοβέρτος Soepe καὶ ὁ Γερμανὸς κ. Μάϋερ, ὁ μὲν συνεχίζων μελέτην περὶ τῶν δῆμων τῆς Ἀττικῆς, ἡς ἔναρξιν ἔαμε κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν, ὁ δὲ ἐκθέτων τὰς ἐπὶ τόπου ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ ἐρεῦνας ἐν τῇ νήσῳ Σκύρῳ.

Φιλολογικά

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἡ μηνιαία συνεδρίασις τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ «Παρνασσού» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου. Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλε τὸν θάνατον ἐπιφανοῦς μέλους τοῦ τμήματος, τοῦ Ἀλεξάνδρου Ῥαγκαβῆ. Εἶτα ἀνεγνώσθη ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ τοῦ ἐπιφανοῦς ἀρχαιολόγου κ. Βρούν πρὸς τὸν Σύλλογον: Πρὸς τὸν ἔντιμον Φιλολογικὸν Σύλλογον «Παρνασσόν».

Μετὰ τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἐπὶ τῇ ἐβδόμηκονταετηρίδῃ τῆς γεννήσεώς μου, ἔλαβον τὸ δίπλωμα τῆς ἐκλογῆς μου ὡς μέλους τοῦ ἀξιότιμου Συλλόγου· ἐκφράζω δὲ ὑμῖν δι' ἀμφοτέρα τὰς ἐγκαρδίου μου εὐχαριστίας. Ἐν μόνον ἀκόμῃ εὐχομαι νὰ εὐτυχίσω, ἵνα κατὰ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου ἴδω αὐτοὺς ὅμμασι τὰς Ἀθῆνας καὶ τύχω οὕτω τῆς εὐκαιρίας ὅπως καὶ προσωπικῶς γνωρίσω τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν ὁμέτερον Σύλλογον.

Μετ' ἄκρας ὑπολήψεως

Ἐρρῆκος Βρούν.

Εἶτα ὁ κ. Πολίτης ὁμίλησε περὶ τῶν μιμιάμβων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν τοῦ Ἡρώνδα, οἵτινες ἀνεκαλύφθησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐξεδόθησαν ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνέγνωσε δὲ ἕμμετρον μετάφρασιν ἐνὸς τούτων, τοῦ «Διδασκάλου», τὴν δημοσιευμένην ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς Ἑστίας. Κατόπιν ὁμίλησεν ὁ κ. Βελλιανίτης περὶ τῆς ἀνακαλύψεως δύο τοιχογραφιῶν ἐν Ῥώμῃ παριστανουσῶν τοὺς τελευταίους Παλαιολόγους. Τελευταῖος ὁ κ. Σ. Βάλδης ἔφερε παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ῥήγα.

— Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ῥαγκαβῆ ὁ κ. Γ. Σουρῆς ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν Ῥωμῆν τοὺς ἐξῆς στίχους, οὓς ἐκρίναμεν ἀξίους ἀναδημοσίεως:

Μ' ἓνα κοντύλι φλογερὸ τὴν νεότητ' αὐτοῦ ἐπέρασε,
Μὲ τῶν Μουσῶν τὸν ἔρωτα χαμογελῶντας γέρασε
Καὶ τὴν καρδίᾳ του φτέρωνε μέσ' στὰ βαθεῖα γεράματα
Ὁ πόθος ὁ ἀχώρτατος, ὅπου γυνούδ' τὰ γράμματα.

Χέρια πολλὰ ἐσκόρπισαν τριγύρω του λουλούδια,
Ἡ τιμημένη Ἀρετὴ τὸν γέροντα σάβανωσε,
Κ' ἡ Μοῦσα, ποῦ τραγούδησε τὰ τόσα του τραγούδια,
Τὴν ἀσημένια του κορφὴ φιλώντας ἐστεφάνωσε.

Καλλιτεχνικά

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ Καλλιτεχνικὸν τμήμα τοῦ «Παρνασσού» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιοτέρου μέλους αὐτοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδου, ὅστις ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ προέδρου τοῦ τμήματος Ἀλεξάνδρου Ῥαγκαβῆ καὶ ἀπήγγειλε ποίημα ἐπὶ τῷ θανάτῳ του γραφέν. Εἶτα ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ μουσικὸν διαγώνισμα, θέμα τοῦ ὁποίου νὰ εἴνε ἡ μελοποίησις τῆς γνωστῆς ᾠδῆς πρὸς τὸν Σύλλογον, ἣν ἐποίησεν ὁ Ῥαγκαβῆς, εἶνε δὲ

καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ποίημα. Ὁ βραβευθησόμενος ἐκ τῶν μελοποιῶν θὰ λάβῃ, ἑκατοντάδραχμον γέρας. Προσέτι δὲ ἀπεφασίσθη νὰ τελεσθῇ πολιτικὴν μνημόσυνον, καθ' ὃ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον. Εἶτα εἰς ἐνδειξιν σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα προέδρῳ του τὸ Καλλιτεχνικὸν τμήμα διέκοψε τὴν συνεδρίαν.

— Εἰς τὸ γυναικῶδες Παρισινὸν περιοδικὸν Χρονικὸν τῶν Τεχνῶν ὁ ἐπιφανὴς ἑλληνιστὴς κ. Σολομὼν Ῥαϊνάχ ἐδημοσίευσεν εὐμενεστάτην κρίσιν περὶ τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ Λουκῆ Λάρα καὶ ἰδίως περὶ τῶν εἰκόνων τοῦ κ. Ῥάλλης ἐπιλέγων τὰ ἐξῆς: «Σπανίως εὐρίσκεται βιβλίον, τοῦ ὁποίου αἱ εἰκόνες τόσον τελείως ἀρμόζονται πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ κειμένου, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο, ὅς τὸ ἐπαναλάβωμεν, ἐμφανίζεται μεθ' ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀττικισμοῦ τῆς χάριτος, τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς καλαισθητικῆς ἐκλογῆς τῶν λεπτομερειῶν. Ὁ Λουκῆς Λάρας θὰ ἔχῃ μακρὰς γενεὰς ἀναγνοστῶν».

Θεατρικά

Διατρίβει ἐν Ἀθῆναις ἡ διάσημος Παρισινὴ αἰοδὸς ἐλαφρῶν μελοδραμάτων κυρία Ἄννα Ζουδίκ. Ἡ κυρία Ζουδίκ παρακολουθεῖται ὑπὸ ἰδίου θιάσου καὶ περιοδεύουσα δίδει εἰς ἐκάστην πόλιν τῆς Ἀνατολῆς παραστάσεις τινὰς. Ἐν Ἀθῆναις ἔδωκε τέσσαρας παραστάσεις, καθ' ἃς τὸ θέατρον ἦτο κατόμεστον, τὸ δὲ κοινὸν κατεχειροκρότησε καὶ ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἀπαράμιλλον σκηνικὴν χάριν καὶ τὸ γλυκύτατον ἄσμα τῆς ἐπιφανοῦς καλλιτεχνίδος, τῆς ὁποίας παραθέτομεν μικρὰν πιστὴν εἰκόνα.

Μουσικά

Τὸ περιλάλητον μελόδραμα τοῦ Μασκάνη Cavalleria Rusticana, τὸ ὁποῖον περιήλθε θριαμβευτικῶς ὅλα τὰ θεάτρα τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ἔτυχε δυσμενεστάτης υποδοχῆς κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις παράστασιν αὐτοῦ καὶ ἐπέσυρε τὰς σφοδρὰς ἐπικρίσεις ὁλοκλήρου τοῦ παρισινοῦ τύπου.